

בעזה"ת

קול חוצב להבות

גחלי אש

מספרי מרן רשכבה"ג מסאטמאר וצוק"ל
מרא דארעא קדישא

בענין השתתפות בבחירות
הטמאות לכנסת המינים

יצא לאור על ידי

מחלקת ההסברה שע"י היהדות החרדית בארה"ק

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

סיון תשנ"ו לפ"ק

אזהרה נוראה ממרן הגאון הקדוש רשכבה"ג רבינו יואל טייטלבוים זצוק"ל גאב"ד דפעיה"ק ת"ו

ב"ה

שלוס וכט"ס אל כבוד אהובי ידידי הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א בי דינא רבא דעיה"ק ירושלם תוכב"א. אתה ה' תשמרם וכצינה רצון תעטרם.

אחדת"ה באה"ר כמשפט ליראי ה' ולחושבי שמו.

מכתבכם הגיעני בדבר האיסור על ההשתתפות בכחירות לכנסת.

הנה הרבה יותר ממה שכתוב במכתבכם כבר כתבתי בספרי הקטן ויואל משה.

וממש איני רואה איסור חמור יותר בכל התורה. כולֵה כי ההשתתפות לכנסת הוא השתתפות לצינות וע"ז וכפירה גמורה בהש"ת ובתורה"ק כאשר נתבאר באריכות בספרי הנ"ל, וגם נשבע להתמסר לחוקי המדינה אשר בתוכם כל חוקי התועבות הרעות הנ"ל ר"ל, שא"א להיות מצירי הכנסת בלי השבועה הטמאה הזאת.

מלבד שע"י כניסתם לתוכם גם מקבלים מהם כבוד וממון וכדומה, נותנים להם בזה חיוק רב שירחיבו עוז כנפשם יותר להסית ולהדיח רבי רבות מישראל קטנים עם הגדולים למינות וכפירה ר"ל.

ואין ספק שאילו לא היו משתתפים עמהם גם שומרי תורה ומצות, היו מציאות לפעול אצלם הרבה שלא ירעו ולא ישחיתו כ"כ, נגד רצון הכואבים והרואגים על שפלות התורה והדת ולא י"י לבם בריא להם כאלם כ"כ.

אבל ע"י ההשתתפות כיניהם והשוחד העצום שמקבלים מהם המעורר עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים יודעים כי כידם המה ואומרים הכל אתנו מי אדון לנו. וכח התורה נחלש ושטנא נצח בעוה"ר ומי יודע עד היכן הדברים יגיעו עוד ר"ל.

וכל ההולכים אל הבחירות לשלוח צירים לכנופיות הכופרים האלה ר"ל ידם במעל הזה, ובצעם רובץ על הבחירות איסור נורא ואיום שא"א להתירו בשום אופן אף אילו היו למיגדר מילתא ומכש"כ כשהוא לגמרי בהיפך שאינו אלא חיוק ידי עברי עבירה ומביא פירצות נוראות ר"ל.

ואין מקום להסתפק בזה, שזה דעת כל הגדולים והצדיקים שבדור שלפנינו כאשר שמענו אזני והבנתי מדבריהם הברורים כשמש בצהרים. והדור הזה כולו אין בכוהו להכריע אף באצבע קמנה מדור שלפנינו.

הש"ת ירחם ואיר עיניהם ולבם של ישראל לראות האמת ולא יבשו ולא יכלמו לנצח. ומכה לראות במהרה פני משיח צדקתו אשר אמת ושלו"י ה"י בימיו.

א"ד הכואב ומתאנח במר לכב ובעינים צופיות לרחמי חסדו המרובים ית"ש.

באעה"ח ב' לט' לא תגורו ספני איש כי המשפט האלקים הוא. התשכ"א.

הק' יואל טייטלבוים

קטעים מתוך ההקדמה ל"ויואל משה"

... כמו כן היה בהעגל המר הזה של עשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה כמה שנים שהתחיל הרעיון הטמא הזה ע"י הציונים ונעשו פעולות נמרצות באופנים שונים לתכלית העברה על אותן השבועות, ובעו"ה רוב העם שבכל הכתות היו אמצעים לסייע לזה כי גם מהכשרים שבישראל אף מאותן שלחמו הרבה עם הציונים עבור מעשיהם נהריסת הדת ומינות וכפירה ר"ל אבל בעצם הרעיון הטמא שלהם של יציאה לחירות ועשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה בזה נתפסו הרבה כשרים מישראל כי גדול כח היצר המסמא עינים בזה ולא שמו על לבם והי' סיוע לדבר הרע הזה מרוב העם מהם במעשה ומהם בדיבור באופנים שונים ומשונים אשר טח עיניהם מראות כי בנפשם הוא. ואין ברצוני להאריך בפרט זה לבארו על בור"ל אבל המתבונן ויכל לידע האמת. ...

... אמנם זאת ועוד יותר, כי הכתות האלה שהמשיכו ברעיון הטמא הזה להקים להם מדינה לפני הזמן בלי תורה, המשיכו את בני ישראל למינות ואפיקורסות נוראה אשר לא היתה כמוה מיום הוסדה הארץ, כי אף אוה"ע עובדי ע"ז מאמינים בהשי"ת שהוא הסיבה הראשונה, אבל אלה הרשעים כופרים בעיקר, ובתחילה ממשיכים הלבבות כמה שתאווה היא לעינים, להיות ככל הגוים עם וממשלה כמו האומות, ושוב נמשכו אחריהם גם בעיקר הרעיון דלית דין ולית דין ח"ו אלא הכל תלוי כנורע בשר וכלי זיין. ואין צריך להאריך בזה כי נודע כחוש המהפכה הנוראה שהסבו הכתות האלה, שנהפכו למינות ר"ל כמה מדינות ונפרץ כח המינות כמלואו בהרבה בתי בני ישראל הכשרים עד אין שיעור, וממש מספר גדול של מלייגנים מישראל נפלו על ידם ברשת המינות ר"ל. ועל ידי שהצטרפו עמם גם כתות שאומרים שמטרת וכוונת התחברותם אליהם הוא בכדי לתקן ולהביא כתוך המינים גם דרך התורה, וזה הי' הסרסרות להמשיך מבני ישראל הכשרים לספחם אל הרעיון הטמא הזה של הקמת המדינה בחשבם שיש שם גם מתקנים ופועלים בשביל התורה, ושוב אח"כ נופלים ברשת המינות לגמרי ע"י הגשר של הדתיים הנספחים אל הציונים. ומינות כזאת כוודאי פוגם במחשבה. וכל החושב לנטות אחר הכתות האלה נופל במחשבה לרעיון שיש בו מעיקרי ושרשי המינות ר"ל, אף שאינו מרגיש בתחילת מחשבתו, אבל היא סוף מעשה במחשבה תחלה. ...

... ואם כן כל אותם הלוקחים חבל בהם ובממשלתם ואוכלים עמהם מהתועבה הנעשית ... הן המה המעכבים את הגאולה. ...

... אקוה שימצאו אנשים שאחר העיון בכל הדברים שכתבתי, יהי' להם תועלת מדברי. ואם יעלה בידי שאוכה להוציא מהמבוכה בדעה הרעה הזאת אף את אחר

מישראל, הכל כדאי, כי אם נקח כל פירצות הדור והעבירות המרובות הנעשות בכל העולם וישימו אותם בכף מאזנים אחת, ומדינה הציונית בכף מאזנים השני, תכריע את הכל, שהוא השורש פורה ראש ולענה של אבי אבות הטומאה שבכל אבות הניזוקין שבכל העולם כולו, והן המה המטמאים את כל העולם כולו. ובוה המעט שכתבתי הבאתי הרבה טעמים לחומר האיסור הנורא של התחברות אליהם ושל הליכה אל הבחירות, ויש בוה עוד הרבה יותר מה שאי אפשר להעלות על הגליון, אבל אם גם מי שהוא יערער על הדברים שכתבתי, אף אם לא ישאיר לו אלא טעם אחד ממה שכתבתי, די להבין חומר האיסור שיש בוה. אבל לדעתי כל מה שכתבתי המה דברים ברורים, כי לא כתבתי כלום מדעת עצמי, אלא לקטתי הכל מדברי חכז"ל וגדולי הראשונים והאחרונים בקצת הסבר וביאור דבריהם ז"ל...

... ובנרון דיון אף שרובא דרובא דעלמא נתפסים ברשת זו טמנו להם הציונים האפיקורסים המחטיאים את הרבים ו"ל, ולהם לא יועיל מאומה אף דברים ברורים יותר משמש בצהרים, הם לא יאבו ולא ישמעו, ואדרבא כל שכן דפקרי טפי, אולם לעומת זאת גם זה ברור בלתי שום ספק שעדיין נמצאים בישראל תמימי דרך המקבלים דברי תוכחה ונכנס בלבבם דבר אמת, ומועיל להם דברים ברורים שמאירין עיניהם. ואף אמנם כי מועטים המה, כבר כתבתי שאף אחד מישראל חשוב ויקר הוא מאוד להאיר עיניו ולהעמידו על האמת. והעיד הנסיון שנמצאים בישראל אנשים תמימי לב שבאים לידי הבנה, וע"כ חוב עצום מאוד לברר האמת גלוי לעין כל וימצאו עוד לכבות בכותלי ביהמ"ד וגם בחוצות וברחובות שיהי' להם תועלת מזה. ובפרט שהוא ענין הנוגע לכל עיקרי האמונה וקיום כל התורה כולה, כי כל המעשים הנעשים נגד התוה"ק המה סתירה נגד האמונה, ומכש"כ אותה המדינה הציונית שהיא לגמרי נגד התוה"ק, ומיוסדת על כפירה נוראה ו"ל, שאין ספק שהוא לגמרי נגד האמונה בהשית ובתורתו הקדושה, ואי אפשר שיהיו אלו שתי האמונות - אמונה במרינה זו, ואמונה בתוה"ק - באדם אחד, כי המה שני הפכים לגמרי, ואי אפשר שישתמשו בכתר אחד, כאשר יתבאר עוד בהמשך דברי הקונטרס בפנים. ואף החסרי תבונה שאינם מרגישים בתחלה, לבסוף באים לידי הכרה זאת, ...

... ובקונטרס הזה כתבתי בדרך אגב לסתור כמה ענינים שהתפשטו מהם בעולם להטעות עיני הבריות, וכל מי שיש לו מוח בקרקדו יראה האמת, אבל אי אפשר, לטפל בכל הכליהם ושקריהם ודמיונות שוא ודברי זיופים שלהם להביא הכל על הגליון, כי אין קץ לדברי רוח ולבושי השקר ודמיונות כוזבים אין להם גבול, אבל השם לבו לדבר ה' רואה כי כל דבריהם הבל הכלים אין בהם ממש וכולם ישאם הרוח. ועכשיו בעקבא דמשיחא טרם הכירור האחרון התגברה הסט"א בכח המסיתים והמדיחיים של אלה הדתיים הנגדרים אחר הציונים יותר ממה שהתגברה בכל המסיתים והמדיחיים שבכל משך הדורות שהיו מיום שנכרא העולם עד עתה, ...

(ע"כ מתוך דברי ההקדמה).

... אחדשתה, ... מה ששאל בדבר ליקח חבל בהבחירה, כבר נודע דעתי בזה, ותמה אני מה שכתב שאם ילכו כל היראים להבחירה יראו שיש הרבה שומרי הדת ויתחשבו עמם, הלא אדרבא אם ילכו כל היראים ואפילו אם יבואו עי"ז עוד איזה אנשים מהיראים להכנסת, אבל יותר ממאה שבצירי הכנסת המה מינים ואפיקורסים ומתכוונים להעביר על הדת, והיראים יתבטלו במיעוטא דמיעוטא, כי לנגד דת תוה"ק כל המפלגות בעצה אחת ואינם מתחשבים במיעוט שומרי הדת היושבים שמה כאשר העיד הנסיון, ואדרבא היראים הנכנסים לבית המינות ר"ל נכנסים לעולם בפשרות בעיקרי דתוה"ק, כי להיושב שמה אי אפשר בענין אחר, כי כל התיסודות המדינה חוקיה ומשפטיה בדיני ממונות ודיני נפשות ועריות המה חוקי עכו"ם, ובכל בתי החינוך של כל המפלגות מרבים מינות ואפיקורסות, וכל הנכנס לישב באותו הכנסת הוא נעשה שותף לכל אלה עבירות הנוראות רח"ל, ובע"כ עושים פשרות והיתרים בעיקרי התוה"ק, ועוד נחלש כח היראים בזה ואומרים הלא יש לכל היראים צירים בהכנסת ובטילים במיעוטם ואין להם טענה עוד. וגם שבעצמם מוותרים שם על גופי התורה ובטילים במציאות, וסהדי שקרי אאוגריהו זילא, משא"כ אם היראים יתיצבו על מעמדם לעשות כדת וכהלכה שלא ליקח חבל בחברת המינים ר"ל, ולא יוותרו על עיקרי התורה, הגה בזה יראו שיש הרבה יראים בהמדינה שאינם רוצים להתבטל בחברת המינים, וידעו שעדיין יש כח התורה בהמדינה, ולמה ניזול בתר סברה הפוכה.

וכבר אמרתי כן בבחירה הראשונה, אבל רבים טעו אז בזה כי לא ראו עדיין המצב, אבל עכשיו שכבר העיד הנסיון שלא תקנו כלום אלא אדרבא ה"י קלקול נורא במה שידעו כל העולם שיש שומרי הדת ביניהם, והי' להאפיקורסים חיוק עצום מזה, וברוב הזמנים גם אלה שומרי הדת שישבו בהכנסת הם מחפים עליהם כי הוכרחו לישא חן בעיניהם, גם לתרץ עצמם בהשתתפותם כדרכם בעוה"ר, ואין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולם מוכסין שכולן מחפין עליהם, ושוב אין מקום לטעות עוד בזה.

ולפלא האיך גברה הסט"א לסמות עינים כ"כ ולילך גם עכשיו להבחירה, והלא המסיתים והמדיחים של הנוצרים הנקראים "מיסיאנערין" אילו הי' משתתפים עמהם שומרי הדת מישאל הי' עושים הרבה טובות לישראל, גם הי' מסייעים לישראל בהרבה מקומות לשמור כמה גופי תורה אעפ"כ לא הי' עולה על הדעת לעשות עמהם איזה התחברות בשו"א שבעולם שנראה ח"ו כמודה בע"ז, אף שהי' טובה לשמירת התוה"ק בהרבה ענינים, וא"כ אלה המינים המסיתים ומדיחים למינות ואפיקורסות רח"ל, שזה גרוע הרבה מע"ז כמבואר בגמרא וברמב"ם ובשאר פוסקים, והמשתתף עמהם מודה לשלטון המינות והאפיקורסות הגרוע ממודה בע"ז, וא"כ להשתתף בהכנסת שלהם חמור הרבה יותר מלהשתתף עם המיסיאנערין וק"ו שאין בזה שום תיקון אלא קלקול עצום.

הש"ת ירחם ויפקח עיני ישראל להצילם מרשת זו טמנו להם, ובמהרה יגאלינו מגלות. המר והנמהר, ונזכה לראות כישועת כל ישראל ושמתחן בב"א.

והנני ידידו דרשת"ה באה"ר מצפה לרחמי שמים במהרה,

הק' יואל טייטלבוים

. . . והנה כ"כ בענין איסור הבחירות שאחרי עיון ושיקול רב ויגיעה רבה העלתי להלכה דהכנסת שלהם יש בו משום מינות ואפיקורסות, עבורה זרה גילוי עריות וש"ד, וכל המשתתף אתם, הוא שותף לכל מה שהם עושים, והעושה שליח ללכת שמה ג"כ אסור, כי שלוחו של אדם כמותו, ואם כי רבים רצו שלא אדבר מזה אבל אני מוכרח להגיד, כי זה עלה לי כבר ביוקר כידוע, וחוגי מזה הי' לי הפסד ממון עי"ז להתלמדוי תורה שיסדתי בחו"ל והת"ת שיסדתי בא"י וכו', אבל אני מפקיר את הכל ואני מוכן ומזומן למסור את נפשי על דבר אמת וגם לא אפחד מפני סכנת חרב ח"ו, שלדעתי אין איסור יותר חמור מזה בזמננו, והייתי יכול לכתוב חיבורים גדולים מגודל האיסור אבל א"א כ"כ להרחיב הדיבור, אבל דעתי דעה ברורה אחרי יגיעה של הרבה זמן שדבר זה אסור וצריך למסור הנפש על זה, ואם כי הרבה שואלים, מה נשתנה המצב פה בא"י יותר מבחו"ל ששמה לא נהגו איסור כזה, ע"ז אשיב שלא מן ההגיון שאלו דבר זה, כי למשל אם ישראל ועכו"ם יש להם שותפות בעסק, דבר ידוע הוא שיש אופן להתיר לעסוק בעסק זה בשבת ע"י העכו"ם כמבואר בשו"ע, ובוודאי לא יעלה על דעת לומר שכשם שמותר לשותף העכו"ם לעסוק בעסק זה בשבת, כמו"כ מותר גם אם השותף השני הוא ישראל, הדבר ברור שלא יעלה על הדעת לומר כן. וכן יש דברים הרבה שלעכו"ם מותר ולישראל אסור, כמו"כ בדבר הזה, שעושים דברים נגד התורה ועכו"ם אינם מצווים אבל ישראל מצווים. - ועוד שואלים אחרי שכמה מגדולי ישראל פסקו להתיר את הדבר, א"כ אין מקום ליחיד נגד רבים דכתיב אחרי רבים להטות. וע"ז אשיב דלא מיבעי אותם החפשים שאינם שומרים התורה, דהם בודאי אינם בכלל רבים, שהם אינם מן המנץ, ואפילו אותם האנשים שאינם נמנים על החפשים רק שאמאנינים שמה שנעשה הוא בכלל הגאולה או אתחלתא דגאולה ר"ל, הם ג"כ אינם מן המנץ, ואני בכלל איני מאמץ להם שהם אומרים זאת מעומק הלב ובריצינות, רק המצב מחייב אותם להגיד כך, כל אלה בודאי שאי"א לצרף אותם לרוב, אלא אפילו אותם היהודים שומרי תורה באמת ודורשים שמותר לקחת חבל בבחירות, ג"כ לא שייך להגיד עליהם אחרי רבים להטות, וידוע שיטת הרמב"ם דאחרי רבים שייך רק אם מתאספים כולט יחד לדון בדבר, ואחרי כל חו"ד שחיה כל אחד את דעתו עפ"י דין תורה"ק, אז שייך לומר אחרי רבים להטות, ואז ג"כ באופן שעוד לא נעשה מעשה אבל משנעשה מעשה אז כבר לא מועיל חו"ד הנ"ל עי"ש, וא"כ ג"כ כאן, אם היו נאספים ת"ח שבדור והיו מבררים הדבר עפ"י התורה"ק לא הייתי אומר שום דבר, אבל לע"ע אף אחד לא ברר מהיכן לקח מקור ההיתר, ואם כי באמת ת"ח ויראי השם המה אבל דבר זה טעות הוא בידם, ואין זה מן התימא כי הלא ראינו חכמים אשר התורה מעידה עליהם שהם חכמים אפילו הכי כתיב, "השוחד יעור עיני חכמים" כי אם יש משהו נגיעה בדבר אז כבר מעוור עינו, לזאת אני אומר לכל אלה הסרים למשמעתי ולהוראתי, שדבר זה אסור הוא, ואני בטוח שהת"ח היראים שנתנו ידם להתיי, לבם בל עמם. וכ"ה שבהיום אני לא לבדי במערכה הזאת, והמצב יותר טוב מאשר הי' בעת קום המדינה, שאז הייתי לבד, וכהיום ישנם ת"ח שסוכרים כמותי, וגם הת"ח המתירים לולא הסכות שגרמו להם צער זה, היו הרבה מהם אומרים בגלוי כשיטתי, ואז הי' הרוב לצדי, אבל בעוה"ר אק להם האומץ להגיד בגלוי את אשר בלבכם, וההכרעה היא בידי יושבי קרנות, ועל העת הזאת בקשו (סנהדרין צ"ח) ובתוכם ר' יוחנן ייתי ולא איחמיני, דר"י בודאי לא

פחד מיסורי הגוף שהרי אמר (ברכות ח') דין גרמא דעשיראה ביר, אלא על שעבוד הנפש ר"ל אשר בלבול המוחות הוא כ"כ גדול, את זה לא רצה לראות, מפני שמפחד הי' לעמוד בנסיכון קשה כ"כ. - והאמת אגיד שגם לי הי' בלבול הדעת בזה, לולא זכות אבותי ורבותי שעמדה לי שלא ליפול בפח ח"ו, ואין מן התימא על אותם הת"ח שאין משמיעים קולם נגד זה, כי ירמי' הנביא הי' אומר (ירמי' ה') שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותי אם תמצאו איש אם יש עושה משפט וכו' ופירש הרד"ק לכאורה איך אומר כן הלוא דוד המלך אמר ובשר חסידיך לחיתו ארץ, הרי אנו רואים שהיו בירושלים חסידים ואנשי מעשה, ופירש בשם אביו שירמי' אמר בחוצות ירושלים ואמר ברחובותי כי החסידים שהיו בירושלים היו מתחבאים בבתיהם ולא היו יכולים להתראות ברחובות ובחוצות מפני הרשעים עכ"ל, וכ"כ עכשיו המצב שצדיקים ות"ח יראים לחוות דעתם האמיתית מפני אלה שרצונם לעשות ההיפך, וא"כ אין זה ראי', שהרוב של היראים הם אתי בדעתי רק שיראים לגלות דעתם כנ"ל.

. . . ומעתה כל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל להבין את האסון הנורא אשר קרה לנו בעו"ה אשר כנופיא של מינים ואפיקורסים ר"ל לקחו גאולה וממשלה טרם הזמן, אשר כל הגדולים והצדיקים שבדורות הקודמים, מאז שהתחיל הרעיון הטמא של הצינונות להתנוצץ, כולם פחדו ורעדו, ונמס לבם כמים בפחד ואימה שלא יבצע זממם, ובעוה"ר המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות לראות בשבר עמנו, ה' ירחם. ולא אדבר לעת עתה מזה שהמה מינים ואפיקורסים מסיתים ומדיחים לעבור על הדת וח"ו עוקרים כל התורה כולה, ואין מקום לטעות בהם, כי מזה אדבר בסוף הקונטרס. ובפרקים האלו ראיתי לבאר קודם שאף אלו היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלה טרם שהגיע הזמן, כאשר כבר נתבאר שאיסור השבועה והעברה על הקץ חל על כל ישראל אף לצדיקים גמורים, . . . אבל ליקח מעצמינו חירות וממשלה באיזה אופן שהוא, הוא איסור איום ונורא, ואף למשה ולאהרן עם כל המופתים שלהם לא היו רשאים להאמין בגאולה טרם ששמעו הסימן הנמסר מאבותינו כאשר הבאתי לעיל מדברי חכז"ל.

ומעתה היעלה על הדעת שיהי איזה היתר להשתתף אף בשותפות כל דהו לעבירה חמורה כ"כ, ובפרט שיש בזה גם מינות וכפירה ר"ל, ואין שום ספק כי כל המשתתף באיזו עבירה דינו כשאר השותפין. וגם כי היות שלפי החוק צריך להיות אותו מספר הנבחרים, שכלא זה א"א להם לעשות שום חוק, א"כ כל המקבל משרה באותו המספר הוא מאותן שעל ידם נעשו כל החוקים שעושים, והיו כל אחד ואחד מהם שותף גמור בכל פרטי מעשיהם מהחל ועד כלה אף בשעה שאיננו שם, כי כולם היו באותו המספר שמבלעדו א"א לשום חוק מחוקי הממשלה, ואין נפקא מינה בין אחד לחבירו. . .

. . . וקל וחומר המשתתף ברצון בלא כפי', דהא גם עושה מעשה כיון שאינו באונס, וכוראי שמראה בזה הודאה גמורה למעשה הכפירה ר"ל יותר מהעושה באונס. ועוד שהרי כל חבר הכנסת טרם שיכנס בה, צריך שישבע קודם על קיום המלוכה

וחוקי', ואותה השבועה בעצמה גרועה הרבה יותר ממורה בע"ז, דמורה בע"ז אינו אלא דיבורא בעלמא, וזה הוי הודאה בשבועה. ואינני מדבר עכשיו ממה שהוא נשבע לחוקותיהם, אשר רובם ככולם יותר מתשעים אחוז המה מינים וכופרים ר"ל ומתכוננים לעקור ח"ו כל התורה כולה, שבודאי הנשבע לחוקיהם מה שיחוקקו עפ"י רוב דיעותיהם כפי החוק שלהם הוא נשבע לכפירה ועקירת הדת ר"ל כי השבועה כוללת כל חוקיהם, ובפרט שכל החוקים שלהם מהחל ועד כלה המה נגד תוה"ק ונגד השי"ת, כאשר אדבר מזה להלן. אבל גם לישיבע על עצם המלוכה הוא ענין חמור מאוד, שהרי הוא נשבע למעשה המנאצת מאוד את השי"ת ותורתו הקדושה. הקב"ה נשבע על הגלות עד עת קץ, גם השביע את ישראל שלא ידחקו את הקץ, גם אנו מושבעין ועומדין מהר סיני על כל מה שיש בו כפירה בתוה"ק ובדרכי השי"ת, והוא נשבע בהיפך מכל אלו השבועות שיהי' ידו עם העוברים על כל אלו השבועות, בשביל שהקב"ה אינו מונע מבעל בחירה לעבור על כל התורה, כמאמר הכתוב מאשרים זדים בחנו האלקים וימלטו, ואומר כי מנסה אלקיכם אתכם, ולכן הוא נשבע על אותו הדרך שהוא בודאי דרך מינות ר"ל. ואין שום ספק שעל אותה שבועה בלבד אף אם לא יהי' חבר הכנסת צריך מסירת נפש ממש שלא להוציא מפיו שבועה כזו. והרי כתב הטור בסי' קנ"ז דגם על האמירה בלבד לומר שהוא עכו"ם מחויב למסור נפשו בהריגה בשביל דבמה שהוא אומר שהוא עכו"ם מודה לדתם וכופר בעיקר. ומכש"כ כשנשבע לדרך המינות ולדתם דהוי מודה במינות וכפירה בעיקר. ובמה שעושה גם מעשה להיות חבר הכנסת ומשתתף עמהם עוברים גם על כל פרטי מעשיהם על איסורא דיהרג ואל יעבור מלבד שיש בכל פרטי מעשיהם גם הודאה גמורה לדרכי המינות כמבואר לעיל. ...

... ואם כן קל וחומר בן בנו של ק"ו באותו מלכות המינות של מינים ואפיקורסים המסיחים ומדיחים להעביר על כל האמונה לגמרי, שלכל הפוסקים אינם בכלל אחיך, ובודאי שעפ"י התוה"ק פסולים לכל מיני התמנות בישראל, וכל חוקי' חוקי עכו"ם ומינות, גם עצם המלוכה הוא באיסור שיש בו עונש אני מתיר את בשרכם ר"ל, מלבד שאר איסורים נוראים כאשר כתבתי וכאשר יתבאר עוד להלן באריכות, אין ספק שאיום ונורא הוא להראות אפילו איזה תנועה של הסכמה לאותה המלוכה הטמאה שברצונם ח"ו לטמא את כלל ישראל, השי"ת יצילנו. בפרט מה שעושיין חברי הכנסת שמתקשרין עמהם בשבועה לאותה המלוכה המנאצת ומכשירין את התועבה הרעה הזאת לעיני כל ישראל, קצרה היריעה מהכיל ואין די מלים לתאר את הניאוף הנורא שעושיין בזה. ...

... וזה איזה שנים שנתפרסם מכתב גלוי מהאגודה שמתרעמים על הממשלה על שאינם נותנים להם מקום במשרד הדתות. ותמהתי שאינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז עכ"פ בשיתוף אף לפי דבריהם, אלא דלשיטתייהו אולי דכיון שהשתתפו באותה הממשלה שהוא המקור לאותו דבר א"כ כבר השתתפו לע"ז, ותו אין נפקא מינה להשתתף גם בכל דבר היוצא מן הטמא ר"ל.

שוב הראוני שבהכרזה שפרסמו על התייסדות המדינה בתחלה שם כתבו בפי' שהממשלה תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות. אם כן הוכרו בפירוש בהתייסדותה על תנאי שלא לאבד את כל המקומות שעברו שם הגוים, אלא אדרבה לשומרם, גם קראו אותם "מקומות קדושים" ולא חילקו כלל בין כל הדתות, א"כ הכרזה זו בלבד הוי ע"ז גמורה בשיתוף עכ"פ כאשר נתבאר. ועל הכרזה זו חתם גם ראש האגודה, ואותה ההכרזה מתחלת בחזון הטמא הידוע שהזכירו שם שמו (אין אני רוצה להעלות שמו על הכתב) שהמציא בשנת תרנ"ו את הרעיון הטמא הזה להקמת המדינה. גם שאר דברי מינות וכפירה כתובים שמה, שנלאתי להביאם. וראש האגודה חתם על אותה ההכרזה בין נציגי שאר המפלגות של המינים והאפיקורסים שחתמו על דברי מינות לשמו ולזכרו של הטמא הידוע ר"ל. המתבונן יראה מזה עד היכן הדברים מגיעים, השוחר העצום של הרצון להשתתף במלכות המינים לסמות העינים בכל אופן ואופן.

והנה לא רצו להזכיר כלל באותה ההכרזה את שמו של הקב"ה אף כהדין גרמיזא הבאה באחרונה, עכ"פ כמו שעושיין כל האומות, זולת הקאמוניסטיין, ואנשי האגודה התפארו שהשיגו פשר לכתוב מתוך בטחון בעזר ישראל, אבל ככה הם כל הפשרות והשיגים שלהם, כי זה ודאי גרוע הרבה יותר מאלו לא היו כותבים מאומה, כי בזה שלא רצו לכתוב אלא אותו השם צור ישראל, בזה גילו בפירוש שמחשבתם רק למינות ר"ל, כי השם צור אינו שמו של הקב"ה. וז"ל הרמב"ם בס' המורה ח"א פט"ז צור שם משתתף הוא שם ההר והכית בצור והוא שם אבן קשה חרכות צורים והוא שם המקור אשר יחצבו ממנו אבני המקורים, הביטו אל צור חוצבתם וגו' ואחר כן הושאל מזה הענין האחרון זה השם לשורש כל דבר והתחלתו וכו', ולפי"ז הענין האחרון נקרא השם יתעלה צור כי הוא ההתחלה והסבה הפועלת לכל אשר זולתו, ונאמר הצור תמים פעלו וכו' השען ועמוד על התבוננות היותו יתעלה ההתחלה שהוא המבוא אשר תגיע ממנו אליו, עכ"ל. וכן הוא בזה"ק פ' תזריע דף מ"ד ע"א, וז"ל ואין צור כאלקיננו אית צור דאקרי צור, הביטו אל צור חוצבתם, והכית בצור, הנני עומד לפניך על הצור בחורב, וכלהו אקרון צור, ואין צור ככולהו כאלקיננו דלי' שולטנו ומלכותא על כולא, עכ"ל. ומבואר בכל זה שהשם צור אינו בכלל שם העצם של שמו ית"ש, אלא אך בשביל זה נקרא צור ישראל בשביל שהוא יתעלה הוא המקור וההתחלה לכל, ולכן לדעתם הטמאה הכופרים בזה לגמרי ואומרים שהמקור וההתחלה הוא הצבא והטמא הידוע אשר יסד מקור המינות ר"ל בשנת תרנ"ו, כאשר כתבו להדיא בתחלת אותה ההכרזה, ע"כ לדעתם הארורה המה המקור והשורש לכל ישראל, ועליהם טובב השם צור ישראל, ומדלא רצו להזכיר שם אחר אלא אותו השם הטובב לדעתם על מקורות הטומאה ר"ל הוי אותן הדיבורים מינות וכפירה גרוע בתכלית. וליכא מיודי דלא רמיזא באורייתא, שאמר הכתוב וינבל צור ישועתו. וע"ז חתם ראש האגודה. ויען שכל ההכרזה היא מלאה מינות וע"ז ממש, עבירה גוררת עבירה ונכנסה האגודה בכל שרשי המינות ע"י חתימת הראש הבא מכוחם, ואין מוחה, ד' ירחם.

ומאחורי הפרגוד שמעתי שמלחשים באזני איזה יראים שבתוך האגודה, שלא חתם

ע"ז ראש האגודה אלא חתמו אותו שלא מדעתו, והבל יפצה פיהם של אותן המלחשים, כיון שאותה ההכרזה נשלחה על כל פני תבל מסוף העולם ועד סופו וכל העם רואים חתימת האגודה על הע"ז והמינות והכפירה בעיקר ר"ל, ואף פעם אחת לא הודיע בעתון המודיע שלו שהי' זה בלא הסכמתו, אלא אדרבה המודיע הוא מלא ששון ושמחה ביום אידם של אותו יום ההכרזה שקורין אותו יום העצמאות. ומה בצע בהלחש שמלחשים באזני איזה יראים שאינם סובלים זה כדי להמשיך גם לבכם לתוך האגודה, אם לעיני כל ישראל מונחת החתימה של האגודה על הע"ז וכפירה בעיקר בלי שום מחאה בעולם. גם אם האמת כדבריהם, האיך לא יראו לשלוח על כל פני תבל חתימה שלא ברשות, שמא יתגלה קלונם כידיעה בעולם שעשו חתימה מזויפת שלא ברשות. אבל ודאי הי' להם ידיעה בתחלה שאין להם לפחד מזה וחתימת האגודה על אותה ההכרזה המנאצת את השי"ת באופן נורא תשאר על מעמדה בכל תפוצות ישראל וזכרה לא יסוף מזרעם ועבדי רבנן שלמא בהדיהו, ולחש המלחשים בחשאי ליראי ה' המעטים אינם אלא דברי הבל ורוח.

וכען זה ראיתי בעת התחלת התייסדות המדינה, שהרפיסו אז בעתון האגודאי שנרפס אז פה את נוסח הכתב שחתם עליו ראש האגודה שמקבל עליו בערבות שלא לכופ שום ישראל לקיום התוה"ק. ונשתוממתי על המראה, הלא מבואר בגמרא. סוטה דף ל"ז הרבה אלפים בריתות ואלות שקבלו עליהם ישראל במעמד הר סיני ובאוהל מועד ובהר גריזים ובהר עיבל בשבול הערבות וערבא דערבא, והערבות הוא לעשות כל מה שבירדו לכופ את ישראל לקיום התוה"ק, ועיי"ש בתוס' וברמב"ן בפסוק ארור אשר לא יקים, והאיך אפשר ליתן כתוב וחתום בפירוש ההיפך ממה שנתקבל בקבלת התורה בהר סיני. והן אמת שתש כוחינו ולא נוכל לעשות הרבה, אבל כמה שאומרים בפירוש שלא יכופ לקיום התורה, בזה אומרים שאף מה שיהי' בידו ימנע מלעשות, כי כמה שאין בידו לא שייך לומר שמקבל עליו שלא לעשות, דבלאו הכי אי אפשר, ואם כן אומר בפירוש קבלה על עצמו נגד הקבלה שהי' בקבלת התורה בהר סיני. והנה חוק הדעמוקראציא הוא טוב לאומות העולם שלא קבלו את התורה, אבל ישראל שקבלו את התוה"ק באלפים בריתות ואלות על הערבות לכופ את חבריו על קיום התוה"ק הוי חוק הדעמוקראציא בעניני דת, כפירה בתוה"ק ומינות גמורה ר"ל, וחלילה לישראל להשתתף או אפילו ליתן הסכמה כל דהו להנהיג בישראל חוק הדעמוקראציא לכפור בתוה"ק, וק"ו ליתן כתוב וחתום שמקבל על עצמו אותו החוק הכופר בתוה"ק, וכל התירוצים בזה אינם כלום, ואין להאריך בדבר, והמבין יוכל להבין גם מזה עד היכן הדברים מגיעים השוחר העצום של הרצון להיות מאוכלי שולחנם של אותה המלוכה הבזוי' והשפלה שמשמא עינים עד קצה האחרון בכל דבר שבקדושה. ...

... ומכל שכן במי שנטפל להיות חבר בין חברי אותו הכנסת שאינו נטפל לעוברי העבירה בלבד אלא יותר מזה, כי לפי החוק שלהם צריכים לבחור אותו המנין של החברים שמבלעדי זה אינם יכולים לעשות כלל בכל חוקי המינות וכפירה בתוה"ק שעושים, וא"כ כולם עיקרים הם, לא נטפל בלבד, ואין ספק שדין כולם שוה בעונש העבירות הנוראות האלה ר"ל, ...

. . . ואם כן כל המשתתפים בממשלה זו המה שותפים לע"ז ועוברים בזה אל איסורא דיהרג ואל יעבור, ואף אלו הי' בא אלי' ומשיח וכבר הגיע זמן הגאולה והיו עושים בממשלתם כל חוקי התורה ומצותי' מלבד אותו העון שלא לבער את הע"ז שתחת ממשלתם, הי' אסור להשתתף במלכותם באיסורא דיהרג ואל יעבור, אך אין מציאות לדבר שיהי' כן בממשלת התורה. ...

. . . וברור שיש בזה הענין בלבד איסורא דיהרג ואל יעבור, מלבד האיסורים האחרים שיש בזה שדינם כך כמו סכתתי למעלה. וכל חברי אותה הכנסת שנתייסדה בחוקים האלה המה שותפים באיסור הנורא הזה, והיעלה על הדעת שיהי' בזה איזה היתר להשתתף עמם. אבל עוד גרוע יותר מה שאומרים בפירוש שאין צורך ח"ו להתוה"ק כלל, ומפורש יוצא בדבריהם שעשו ממשלת ישראל באה"ק רק בחוקי מדינה לא בחוקי תורה, ואף הדתיים שכנסת כשמבקשים שם איזה ענין הנוגע לרתוה"ק אומרים רק שמבקשים חוק הרעמוקראציא, ואי אפשר לומר שם כלל שמבקשים בזכות דיני התורה, שבזה כולו מודי שהיא מדינה בלי תורה אלא מדינה של מינות וכפירה ר"ל, ...

. . . אשר ע"כ הנכנסים לשם ליתן להם עליו וחשיבות של שרי מלוכה הוא איסורא שאסור לעשות כן אף בשביל להנצל מהריגה, ומכש"כ אלו ההולכים שם להשתתף עמם ולהתקשר עמהם בשבועה ונותנים הודי' לחלקם שזכו לאותה המלוכה ר"ל, כבר בתחלת הכניסה בלבד עוברים באיסורא דיהרג ואל יעבור. ...

. . . הרחמן הוא ית"ש יצילנו ממחשבה איומה כזו להשתתף בכנסת הרשעים האלו ר"ל. ...

. . . ואם כן כל שכן בממשלה זו שברצונם לעקור כל האמונה וכל התורה כולה מלבנות בני ישראל, וזה כל פרי מעשיהם מיום הווסדם באותו הרעיון הטמא של הצינונות שהפכו את רוב העולם למינות במשך כל ימיהם, ועכשיו ביותר מעת הגיע הנסיון המר שהניח הקב"ה את הס"מ להעמיד בישראל ממשלה טמאה ומטמאה כזו, ואף באמונת יחוד ה' והרחקת ע"ז שגם הישמעאלים מאמינים, המה מתכוונים לעקור מלבנות בני ישראל, ואם כן אין ספק כי המודה בממשלתם וקיומם הוא כופר בכל התורה כולה, וכל אחד ואחד מחויב למסור נפשו בכל מיני מסירות נפש שלא יהא נראה ח"ו כמורה להם, כמו שהבאתי למעלה מדברי הרמב"ם ז"ל. והמשתתף עמהם ומשתמש בשרביטו של מלכות השפלה והבוזי' הזאת, זה הוי ודאי הודאה גמורה להם, גם הוי שותף לכל דבריהם, והשבועה שנשבע להם ולחוקותיהם. היא הודאה בכולה' לא מודה במקצת אלא כופר הכל בכל התורה כולה. ופליאה נשגבה בעיני שאף מי שלא ירד לעומקן של הדברים להתבונן בזה שגם עצם הרעיון של לקיחת ממשלה טרם בוא הגאולה שהובטחה בתוה"ק היא כפירה בתוה"ק והוא ביהרג ואל יעבור כמו שהבאתי מפורש יוצא בדברי המהר"ל, אבל כיון שבלאו הכי היא ממשלת המינות ומעבירה על הדת באומרם אין תורה ח"ו.

האיך יטעו עוד בזה, והאיך יעלה על הדעת להתיר להשתתף להיות חבר ביניהם.

הנה זה ודאי שאותו "בית הכנסת" הוא בית מינים, שמלבד שיותר מתשעים אחוזי המה מינים ואפיקורסים גמורים לכל הדיעות, מתכנסין לשם בדעה זו לחשוב מחשבות באיזה אופן לעקור תורה ח"ו, וכל התיסדותה של אותו הכינוס הממשלתי עם כל חוקי' ומשפטי' מעשי' ועניני' הכל הוא כפירה גמורה בתוה"ק, ומשם מאותו הבית והכינוס מתפשט מינות וכפירה לכל העולם, ובפרט לארץ ישראל, ובחוקי החינוך היוצאים מאותו הכנסת מטמאים כל הילדים במינות וכפירה ר"ל, ובשאר עניניהם וחוקותיהם מטמאים רוב העם הקטנים עם הגדולים, וצריכין לרחמי שמים להותיר לנו שריד, ממש לא הי' בית מינות כזה בעולם מיום הוסדה ארץ, וא"כ הכניסה שם בלבד אף אם אינו עושה שם מאומה ואינו משתתף עמם כלל הוא חמור מאד, ...

... והאחרון הכביד שע"ו שמשתתפים גם שומרי תורה ומצות בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה ר"ל ועובדים אתם יחד בשירות עניני המלוכה מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה, אבל עוד חמור יותר שע"ו השתתפותם עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם עד שבעוה"ר נעשה כל העולם מוכשר לקבל טמאה כחושבם התיירו פרושים את הדבר וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות הרעישו עולמות במס"ג נגד מעשה הציונים ח"ו תעו מן הדרך אלא הכופרים הטמאים שטמאו את כל העולם כולו במינות וכפירה כוונו אל האמת והן המה מצילי ישראל וגואלים, כאשר נתברר שגם שומרי תורה ומצות נהנים ומתחממים מהם, ומאי אהני לן רבנן בדורות הראשונים שעבדו השי"ת בכל לבם ומסרו נפשם לקבוע אמונה בלבבות בני ישראל והזהירו להתרחק מפתח ביתה של המינות כדת וכהלכה שאמר הכתוב אל תקרב אל פתח ביתה, ועתה שומרי תורה ומצות מתאמצים ליכנס ביניהם ולקחת חלק בתוך אותה השררה שהמציאו בדרך המינות ומלחכי פינכא של הציונים ומספרים מנסים ונפלאות שלהם יותר מיציאת מצרים. ובעוה"ר על ידם נתקיימה הנבואה במלוא מובן המלה שבמלאכי ג' פסוק י"ד אמרתם שוא עבוד אלקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבאות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלקים וימלטו. והמתבונן בכל מלה ומלה שבאותה הנבואה שבפסוקים הללו יראה כל מצב דורינו...

... אבל דא עקא שכל הדתיים המשתתפים עם מלכות המינות, והאגודה כתובם, מחפין עליהם ועומדין על ימינם להצילם מכל נזק והפסד ובושה, ועוד מתנפלים על היראים שלוחמים במסירות נפש עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה, בזה ודאי נותנים להם כח וחזוק גדול שיעזו פניהם יותר להעביר על הדת באין מפריע ואין פחד לנגד עיניהם כידועם שיש להם דתיים המהפכין דברי אלקים חיים, מקיה"ש לחיה"ש ומחיה"ש לקידה"ש, כהנה וכהנה טענות שוא והכל שאין לטפל בהם ולהביאם על הכתב, שאין בהם אלא להחניף לושעים שמשתתפים עמם ומקבלים מהם כל מיני

שוחר, עד שעיקר חיותם וקיומם מהם שזה מסמא עינים עד אין גבול וערך. . .
 וחמור מאד עון המחזיקים ידי עוברי עבירה יותר מהעוברי עבירה עצמם, . . .

. . . ומה שאומרים שעושי כ"ו לשם שמים לפעול אצלם תיקונים ברת ולעשות פשרות בדרך עבירה לשמה, אין זה אלא דברי תימה מכמה טעמים ברורים, ראשית הוא דבר ברור שאף אלו היו כל החמשה האגודאים היושבים שמה בשלחן אחד עם הפרוצים והפרוצות צדיקים גמורים שאין להם נגיעה אלא בלתי לה' לבדו לא הי' בכחם לפעול ולהשפיע על מאה אפיקורסים שמתכוונים להעביר על הדת, ובזה כל המפלגות שוות להיות יד אחת ללחום נגד כל מי שירבר עבור קיום התורה"ק, ואף המזרחי שכחם רב ועצום הרבה יותר מהאגודה ברוב מנין ורוב בנין ופעלו הרבה לטובת הצינונות והמדינה יותר מכל המפלגות, כי הן המה שהמשיכו רוב העולם לצינונות ע"י שהתלבשו בלבוש של שם תורה, ואעפ"כ לא הועילו להם כל הזכותים לפעול אצלם אף דבר קטן, הגם שאינם מבקשים דרך התורה מה שקשה לעוברי עבירה כי מסייעים להם הרבה בעקירת הדת, אלא אף ענין קל של האגרת מי יהודי אין בכחם לפעול, ואין להסתפק כלל שמה שנמנעים הממשלה לפעמים באיזה ענינים של הפרת הדת, הוא רק מפחד של חוץ לארץ שלא ישמע קולם של מגידי אמת עליהם בחוץ, ובטח לא מפחד החמשה האגודאים שנותנים להם אותו הכבוד לישוב במלכותם וכל קיומם וחיותם הוא מהם ובידם המה, ויודעים היטב שאין להם לירא מהם מאומה, ובקשות ותחנונים בודאי אינם מועילים, כי עניני הדת ננפשמ הוא, כמו שהבאתי מאמר הכתוב ונגזלה שנתם אם לא יכשילו. ובפרט שזה כל מגמתם לישוב בטח בלא תורה ואמונה.

וכל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל להבין ברור כי אלו לא היו משתתפים האגודה ביניהם ומתחממים מהם, היו יכולים ללחום יותר בחו"ל עבור התורה"ק והיו באים לעזרת ה' בגבורים: כדת של תורה, והי' בזה כח גדול של עוד כמה רבנים וראשי ישיבות, והי' בזה השפעה יותר גם על ההמון, ובודאי הי' בזה פעולה גדולה למנוע אותם מהרבה גזירות ועניני העברת הדת, ויוכל להיות שאז הי' מועיל אצלם גם בקשות ותחנונים, שהיו פונים יותר לדברי יראי ה' מחמת שלא הי' להם חיוזק כ"כ מכל מיני דתיים. לא כן עלשיו, שגם האגודה ביניהם ובידם, ויש להם מזה חיוזק רב, הפסידו הכל. ומה שנמנעים באיזה ענינים לעשות נגד הדת הוא ברור שאין זה אלא מפחד העולם שבחו"ל ומאותן שלא נכנסו בשום מפלגה ולא נתעוררו עיניהם ויכולים להגיד האמת, אולם אנשי האגודה מענה בפיהם שכוחם ועוצם ידם פעלו זה והכל הוא משלהם, אבל משכיל על דבר לא יסתפק בזה ויודע שנהפוך הוא. ואוכל לברר על כל פרטי מעשיהם ודבריהם ששייבתם ביניהם אינו אלא קלקלה, אלא שאין רצוני להאריך בקונטרס הזה בפרטי המעשיות, אבל האמת עד לעצמו.

והלא עוד בשנים הראשונים של התייסדות הצינונות שהיו אז הצינונים רק איזה אלפים מועטים, והיראים היו אז הרבה מאות אלפים, וטענו אז המסיתים והמדיחים שיתחברו כל היראים עם הצינונים ובודאי יתקנו את הכל, כי הצינונים היו אז מיעוטא דמיעוטא, ובודאי תתבטל דעתם ברובא דרובא. וטענה זו תפסה אז איזה לבות התמימים,

אבל כל הגדולים וצדיקים צעקו אז שחלילה להתחבר עמהם שלא יצמח מזה אלא קלקלה, כי על הציונים אי אפשר להשפיע מאומה, וכל באי' לא ישוכן, אלא אדרבה יהיו נמשכן אחריהם עי"ז הרבה מהיראים, כי שאני מינות דמשכי, וכמבאר כ"ז באורך בס' אור לישרים הנדפס בשנת תר"ס בעצת הגדולים וצדיקים שהיו אז. ובמכתבו של הארמו"ר מליבאוויטש הה"ק הרש"ב זלה"ה הנדפס שם עוד בחייו הביא שאותן שהלכו בשיטה זו והתחברו עמהם כדי לתקן, ראו אח"כ שאי אפשר לפעול אצלם מאומה ונפרדו מהם, אבל נחלש כחם מלעשות עוד, יען שהיו בתחלה עמהם, והזהיר שם במכתבו מכמה טעמים שלא להתחבר עמהם אפילו כדי לתקן, ושאח"כ אפילו יופרד מהם יחלש כוחו. וכן היתה דעת כל הגדולים וצדיקים, כאשר יראה הרואה שמה, וכן שמענו כולנו מפיו כל גדולי ישראל במשך כל הדורות. אבל כל השקלא וטריא שהי' בזה הי' רק לפי המצב שהי' אז, שהיו היראים רובא דרובא והי' מקום לטעות שאפשר לבטלם ע"י התחברות, ולכן הוצרכו גדולי ישראל ליכנס בעובי הקורה לדחות טענה זו. אמנם עכשיו שהיראים המה מיעוטא דמיעוטא בתכלית המיעוט בכל העולם, ואפילו אלו ילכו כל היראים שבכל העולם להבחירות אי אפשר להם להגיע אלא למספר מיעוטא דמיעוטא בתכלית המיעוט נגד רובא דרובא דעלמא בתכלית הרוב, שהמה בדעה אחת בענין הפרת הדת, תו אין מקום להעלות על הדעת להשפיע עליהם ע"י התחברות. ...

... וחוצ' לזה אמרו לי בפירוש שנים ממנהיגי המזרחי שיען שיש מפלגות דתיות ככנסת קשה להם יותר לפעול בעניני הדת כי אינם רוצים ליתן חיזוק והתגברות להמפלגות הדתיות, כי כל מפלגה לפי ערך שהיא מתגברת והולכת מחלשת המפלגות האחרות, כי לפי ערך שזה קם זה נופל, ויודעים המה כי מה שיפעלו בעניני הדת יהי' להם מזה חיזוק והתגברות הכח יותר, ורוצים למנוע זה. והנה גם זה אמת ויציב, כי אף שרוצים שהי' ביניהם מפלגות דתיות להכשיר אותם בעיני העולם, אבל אינם רוצים שהייו מפלגות חזקות בתוך הכנסת, כי לצורך ההכשר די להם אף אם הם חלשים בתכלית החולשה, ולכן מלבד שנאת הדת שיש להם עוד נתוסף להם טעם ונגיעה עצמית שלא ליתן כח למפלגות הדתיות המתערבים עמהם ככנסת ומשתתפים עמהם בכל דבר, ואילו לא היו נכנסים שומרי תורה ומצות בתוך פוליטיק של המפלגה ולא היו מבקשים מהם לא ממון ולא שום גדולה וכבוד אלא הנחה לשומרי תורה בעניני הדת, אין ספק שהיו יכולים לפעול הרבה יותר בעניני הדת, וכיון שנתארגנו לאותה הפוליטיק להיות מפלגה ככנסת יודעים הממשלה כי די להם במה שנותנים להם אותו השוחד של ממון וכבוד ואין צריכים לעשות יותר עבור שומרי הדת.

הנה כתבתי כל זה יען שהאמת הוא כן, אבל לדינא בנידן דידן אין נפקא מינה, כי אף לו יהא כדבריהם שעושים תיקונים, אבל כיון שכבר נתבאר שבלקחת חבל בתוך אותה השררה של מלכות המינות טרם זמן הגאולה בחוקים ומשפטים כאלה יש בזה כמה וכמה איסורים נוראים, שכאו"א מהם הוא ביהרג ואל יעבור, האיך אפשר להתיר זה אפילו עבור תיקונים גדולים, יהי' איך שהי', הלא אף חכ"ל בתקנתם שבודאי שבכל תקנתם יש תיקונים גדולים, מכל מקום אין בכחם לעקור דבר מן התורה לבטל שום איסור שהוא בקום ועשה, זולת כשב ואל תעשה, ...

. . . ואם כן האיך יעלה על הדעת 'שיהי' היתר להשתתף בעבירה זו של דחיקת הקץ ליקח חבל באותה השררה שלפני הזמן, על סמך דמיונות לעשות איהו תיקונים ברת בין המינים שמחריבין הדת. - כתבתי זה לרווחא דמילתא, אבל בלאו הכי כבר נתבאר שאין שום היתר בזה, וגם עיקר הענין שאומרים שעושים תיקונים, נהפוך הוא, שאין בזה אלא חורבן גדול, שיש בזה החזקת ירי המינים כמעשיהם באופן נשגב.

ובאמת שכל היושבים שמה במקום טמא עם הפרוצים והפרוצות שכל מחשבתם למינות וכסירה, ישיבתם שמה משפיעה להיות נמשכין אחריהם. . . ומכ"ש היושבים אתם זמנים מרובים ויש להם משיבתם ביניהם ריות גדול של כבוד ומזון ופרנסות וכדומה, שזה שוחד עצום שצריכין למצוא חן בעיניהם שבודאי א"א להם ללחום עמהם כראוי אלא ארבא נמשכין אחריהם. . .

. . . ובעיקר הדבר כבר נתבאר להלכה שכל הנכנס להיות חבר הכנסת עובר על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, על הכניסה ועל השבועה ועל ההשתתפות ועל הע"ז ועל המינות וכל המסתעף. וגם מבלעדי האיסורים הנ"ל גם על עיקר המלוכה לפני הזמן כבר אר"י שאג הוא המהר"ל ז"ל מי לא יירא כמה שנתן עליו משפט חרוץ של שמד להיות נהרג ע"ז ר"ל אף בכל מיני עינויים קשים כשמד ממש, וק"ו ב"ב של ק"ו כשנתוספו ע"ז עוד כל אלה האיסורים הנוראים שהבאתי למעלה, וכ"ז ברור להלכה לאמיתה של תורה למבקשי האמת.

ומעתה נוכל להבין חומר האיסור לילך אל הבחירות, שמלבד שעוברים בזה על לפני עור על כל העבירות שעושין חברי הכנסת, כי אי אפשר להם להיות חברי הכנסת אלא ע"י קולות הבוחרים, והמה באי כוחם של הבוחרים, א"כ הבוחרים המה המביאים והגורמים לכל האיסורים שיש בזה ע"ז ומינות והעברה על השבועה לפני הקץ וכל המסתעף מאלה, אבל גם בזה עצמו שהולך אל הבחירות לשלוח באי כח אל השררה הטמאה הלזו בזה עצמו הוא מודה בע"ז הטמאה הלזו ונעשה ג"כ שותף באמצעות באי כוחו אשר המה יושבים שמה במקום הטמא, ומי לא יירא לנפשו להיות מודה בע"ז ולהשתתף באיסורין חמורים כאלה שחמורים מכל התורה כולה, והוא שורש פורה ראש ולענה של כל פירצות הדור בעוה"ר ע"י האמונה בהניאוץ הגדול והנורא הנעשה ע"י מנאצי השי"ת ותורתו הקדושה בכח מלכות של מינות ר"ל המעכבת גאולתינו ופדות נפשינו מגלות המר והנמנה ברוחניות ובגשמיות וכל מיני צרות צרורות הנמשכין מזה השם ישמרנו. ובמר נפשי אבקש אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות האלו, ובזכות אלה אשר לא כרעו לבעל ירחם עלינו השי"ת ויוציאנו מהחשכות הנורא מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה במהרה בימינו אמן.

. . . גם איך יוכלו לומר שהמה הלוחמים נגד הציונים המינים ושחינוך הבנים והבנות שלהם המה הכלי זיין להשרשת יסודי האמונה ללחום עם המינות והאפיקורסות ר"ל, הלא מי פתי יאמץ שהאפיקורסים נותנים מעות וכלי זיין להלוחמים נגדם שיוכלו להתקיים ולעמוד במלחמה, ומי הוא זה שקונה לעצמו לוחמים שילחמו נגדו באמת, ובודאי שלא לחנם עושים כך, אלא שרואים בזה דרך ואופן להחליש המלחמה נגדם ולהתיש כחה, להכניס ארס בחינוך הבנים והבנות שבלעדי זאת אין להם שליטה עליהם באופן אחר. והיודע ומבין מצב החינוך שלהם יודע האמת שמה שממשלת האפיקורסים המעבירים על הדת בכל מאמצי כוחם נותנים תמיכה גדולה ועיקרית כ"כ להחינוך שלהם אינו מתנת חנם אלא כדאי הוא להם. ואין רצוני להאריך בזה כעת, ולא באתי בקונטרס זה אלא לכאר עיקר ההלכה של השתתפות למלוכה ולבחירתו. . .

. . . וכל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל לראות עד כמה נמשכו אחר הציונות עבור שהתחברו עמם ורוצים למצוא חן בעיניהם, שמדברים דברי מינות בכנסת ואינם כושים לפרסם הדברי מינות בעתוניהם. ובווינא כאשר באו לשם פליטי אונגארן האומללים והנדכאים בעירום וכחוסר כל, התחברו. האגודה עם הציונים לעשות תעמולה מרובה בכל מיני תחבולות וכפי' בדברים ובמעשים להביאם לארץ ישראל, אף שידעו הכל שנמסרו עוד בווינא ביד הציונים והם הובילו אותם תיכף ומיד למקומות החפשים שאין שם אלא מינות וכפירה ואכילת נו"ט וחילול שבת וכדומה. והעניינים האלה אף בראותם אח"כ את השבר הנורא שקרה להם לעזוב לגמרי את הש"ת ותורתו הקדושה ח"ו לא הי' בידם מאומה ולא הי' להם שום ברירה להנצל מהם אלא במס"נ ממש שמועטיץ המה שיכולין לעמוד בנסיון קשה כזה של מס"נ ממש, ובזמן קצר נהפר לב רובם למינות וכפירה ר"ל, כי שאני מינות דמשכא. ואתן שבאו במקומות יראים המה בתכלית העוני בלי דירה ובלי פרנסה, אבל עכ"פ אינם בין הכופרים ר"ל. אבל המרובין שהמה במקומות החפשים אשר הובילות שמה יש הרבה מהם שכבר אין זכר למו כי נטמעו בין האפיקורסים ונהפכו להיות כמותם, ואין איש שם על לב. והיו ביניהם הרבה תמימי דרך שלא היו הולכים לכתחילה ליד הציונים עוד בווינא, כי נודע להם דרכי הציונים, אבל זעקת האגודה במכתבים גלויים ובדרשות ושאר מיני תחבולות שילכו כולם אל הרשת זו שטמנו להם הציונים, וצעקו ע"ז שהוא חיבת הארץ, זה הניע הרבה לבבות מבני ישראל הכשרים שמאמינים להם שהם מצילי הדת, ועי"ז נפלו בבורות נשברות כאלה. ואלמלי הי' להאגודה מקומות קליטה עבורם או דרך פרנסה עבורם או עכ"פ היו לוקחים אותם בידם תחת רשותם להביאם למקומות שרוצים, הי' מקום לטעות בזה, אבל האמת הוא שלא הי' להם מקומות קליטה עבורם אף ללינת לילה אחת, ולא הי' להם דרך לפרנסם אף מזון סעודה אחת, ומעת שנמסרו ליד הציונים הי' ברור שיביאו אותם למקומות החפשים כרצונם, ולא הי' מציאות עוד אף לראות אח"כ מה יעשה בהם, ואף הוצאות הדרך שמווינא הכל הי' ביד הציונים ולא היו עוד ברשות עצמם כלל, א"כ בידים מסרו אותם ליד האפיקורסים.

וכבר נתבאר שליכנס בין המינים שיש חשש אמשוכי אבתרייהו אף שיכול לילך מהם ולהנצל בכל רגע, מכל מקום בניסתו ביניהם בתחלה הוא אסור אף במקום סכנה, והוא ביהרג ואל יעמר, כי שאני מינות דמשכא, ומכש"כ למסור בידם נפשות מישראל

באופן זה אשר שוב אין להם דרך להנצל מהם כי אם במס"נ גדול עד אין לשער, תמה אני האיק מלאם לבם לאחריות גדול כזה, אלא כיון שהורגלו באיסור הנורא לישוב בין המינים ולהיות נמשך אחריהם, עבירה גוררת עבירה להמשיך את ישראל ליד האפיקורסים. וקול דמי אחינו זועקים זעקת מרה. ועוד כתבו בעזות וחוצפה נוראה על הרבנים יראי ה' שאומרים האמת שלא לילך בדרך אתם וכתבו עליהם שמדברים שמצה על אה"ק וכמה חירופין וגידופין שאין להעלות על הכתב, ולבשו הכל בלבוש של חיבת הארץ. וזה דרך הציונים מאז ומקדם שכל מעשה תעתועים שלהם באה"ק אומרים שהוא בשביל חיבת הארץ, ומי שאינו מסכים להפדת הדת שלהם באה"ק צועקים עליו שהוא שונא ציון ושונא הארץ. ועכשיו שנמשכה האגודה אחריהם משתמשים גם המה בלשונות האלו כמותם. וע"ז מקונן הנביא כל מכבדי' הזלוה, כי הם אומרים שמכבדים אותה, אבל הן המה המזולזלים אותה ברוחניות ובגשמיות וגורמים כל הצרות והתלאות ר"ל. ובאותו היום המר והנמהר שנעשה מרידה במלכות שמים כ"כ להעמיד ממשלה לישראל באה"ק בלי תורה ואמונה כלל שמשם תצא מינות וכפירה לישראל וקראו אותו יום העצמאות, המה ששים ושמים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום המרידה במלכות שמים, היש לך ניאוך גדול להשי"ת מזה, ומכאיב לב כל מאמץ בהשי"ת ובתורתו הקדושה עד קצה, קצר היריעה מהכיל לחשוב מה שרואין בכל צעד וצעד שלגמרי נגררין אבתרי'. השי"ת ירחם עלינו ועכ"י בב"א. ...

. . . אלא להסתכל בעקבי הצאן דרכי אבותינו ורבותינו הראשונים, ולא יסתפק בזה כל מי שיש לו מוח בקדקרו, שהי' דעתם ברורה להתרחק מהציונות מהם ומהמונם ומכל פעולותיהם אשר מרשעים יצא רשע, וחלילה ליקח חבל בכל אשר מהם לא מיני' ולא מקצתו, וכפרט נאותה המלכות אשר היא כאיסורים חמורים ונוראים יותר מכל עבירות שבכל התורה כולה, כאשר כתבתי בעז"י דברים ברורים בס"ד. ...

. . . וככה אני רואה עכשיו שיועד אני שיש גם בתוך האגודה רבנים ובע"ב יראי ה' שכואב להם המעשים האלה אך אינם יכולים לעשות דבר נגד המנהלים וליסוג אחור מן האגודה כיון שהם כבר בתוכה ועשו מעשים רבים במפלגה זו, כסיפא להו מילתא למיהדר, ומחמת אותה הנגיעה עושים טעדיק להצדיק השיטה ואינם מכוונים אל האמת.

ולפי דעתי אלו הי' מציאות שיתאספו כל יראי ה' והיו יכולים כאו"א להגיד דעתו בלי שום פחד ומורא ובלי שום נגיעה, הי' לנו רוב גדול מהיראים לדעת האמיתית אשר כתבתי, אבל הוא דבר שא"א כי הרבה ת"ח ויראים מפתחים אף לבוא בשטח זה שאינו בדעה אחת עם מצב הדור שתעו מדרך האמת, ומכש"כ לגלות האמת אשר בלבבו אימתא דצבורא עליו באופן מבהיל. והאסיפות הנעשים בעולם ערכוביא גדולה ביניהם שיש בתוכם הרבה שיש להם דעות כוזבות ונגיעות עצומות. ...

. . . ויותר מזה הוא בדורינו עכשיו בעו"ה שבאים האגודה וכל המפלגות והנגררים אחריהם בתכונתם הרעה והמרה ר"ל אל המנהיגים כתחבולות שונות ומשונות

ובאמצעים שונים לעזור עיני העולם, ושוב טוענים שרבים עמהם, אבל הן המה שהולידו דיעות האלו במספר המרובה, ואף העומדים בדעת שלימה ורואים האמת מפחדים לגלות את אשר בלבנם מאימתא דציבורא המרובה ומבהיל הרעיון, ופשיטא דלא אזלינן בתר רובא במצב כזה, מלבד שאר טעמים ברורים שהבאתי בזה המובנים למבקשי האמת. וכבר הבאתי מהיעב"ץ זלה"ה שאף אם רואים עצמם יחידים ממש כמ"ש בלשונו אף אם אין איש מתחזק עמך אין לפחוד לנטות מהאמת. והרואה בעינא פקיא יראה שעדיין יש תלי"ת אלפים בישראל שמרגישים האמת, אך דעת רוב ההמון התועים ומתעים הן המה היו בעוכרינו, ואין להאריך בזה יותר, והעיקר שצריכין לרחמי שמים, ונקוה להשי"ת שאל יעזובינו ואל יטשינו. ...

... וכל המחניפים לאותה מלכות המינות אשר לא היו מסייתים ומדיחים כמותם מיום שנברא העולם, עוברים על כל אלו הלאוין. ובימי הצדוקים גם בימי כת ש"ץ כל מי שראו בו איזה נטי' להם, היו הכל מתרחקין ממנו בתכלית הריחוק. וכתות הציונים האלה עם כל המפלגות שלהם גרועים הרבה יותר מכל הכתות שהיו בדורות שלפנינו באלפים ורכבות דרגות, ואעפ"כ הכל רצין אחריהם ומחזקין אותם בכל מיני חיזוק, לא הי' ירידה נוראה כזו מעולם.

והאמת עד לעצמו למבקשי האמת כי הוא ברור להלכה בלי שום ספק ופקפוק כי נורא ואיום הוא כל האיסורין החמורים שהבאתי שיש בהשתתפות זו להיות חבר הכנסת, אשר כל אחד ואחד מהאיסורים ההם הוא ביהרג ואל יעבור, וכל ההולכים אל הבחירות ונבחרים באי כחם להשתתף על ידם באותה הכנסת הטמאה הנה המה מודים בע"ז זו, גם נעשים בזה שותפים לאותו הכינוס של רשעים כי מכחם ושמם של הבוחרים יושבים שמה חברי הכנסת, ונעשה הכל שותפות אל אבי אבות הטומאה של כל אבות הנזיקין למיניהם.

השי"ת ירחם ויצילנו מהגלות המר והנמהר, ויאיר עינינו בתורתו הקדושה ויקרבינו לעבודתו ית"ש באמת ובתמים.

דעת תורה

דברי רבנותנו עדי התורה כיק מן הגאב"ד שליט"א וכיק נשיאנו מן אדמו"ר
מסאמאר שליט"א והגה"צ חב"י הכי"צ שליט"א דפניה"ק דזשעלם ח"ו

כבר הודענו נאמנה דעת תורה בנדון הבחירות לכנסת השלטון,
אשר רובם ככולם אפיקורסים כידוע, כי

אסור להשתתף בבחירות לכנסת בארה"ק

ואם עליהם יהיו דגאב"ד קדמאי נבג"מ שאסרו ההשתתפות בבחירות אלו.
וכתבו עג"ז נאמר ודבר אלקים יקם לעולם.

הבחירות לכנסת לא זו בלבד שאין בה תועלת, אלא עושה בהם טעם חסר על חילול השם וזו האצטרופה להשגיח
וכעליוס הירושלמי, ומה נרא ונד טעם על הצגתם הבח"מ והמאחדים שהם ישמרו אמונים לחוק העברים על
הכנסת אשר לדבריהם הם עומדים עגל וחק התורה ועבדים, וזאת מלבד האסור של בחירות ושום נשיאנו ע"י כל
דברי עג"ז, כמאן רב מצד שפחה, המאן החכ"י ח"ת, המאן רב דים עוד נב צ"ל.

ותורתנו והקדושה נצודת אין בנח מי שהוא לבטל ח"ו.

והמשתתף בבחירות אלו נתנו יד לפרשעים ועליו לדאוג מאחריות
תוצאות השתתפותו בבית המינות, המחורף ומגדף מערכות אלקים
חיים, ולוחם נגד תורתנו הכתובה והמסורה, ואמר הכתוב (ד"ה כ')
בהתחברך עם אחיזהו פרץ ה' את מעשיך, ואמרו ז"ל (אבות דר"נ) אל תתחבר
לרשע אפילו לתורה, (ובמכילתא יתרו אמרו) ואפילו לקרבו לתורה.

והעירית זה בלב תועים ומתעים בזה לעשב אליו באומת, ואם את פשעם
הצלת מאחריות גדולה זו, והעומעים לדברים יעבם בנח ועאמ נמסח.

הכ"ח לכבוד ה' ותורתו, בצפיה לוחמי שמים ותאולוגיה בבית משיח צדיקים בב"א, כי איך תשגיח לביק ליה לחבי

נאם הק' מעשה ארי' פרינד רב ואב"ד פניה"ק ח"ו

נאם ישראל מעשה == דועתסקי ואב"ד פניה"ק ח"ו
נאם בנימין ראבינאוויץ
נאם מעשה שפרנבוך
נאם ישראל יעקב פיער
נאם אברהם דוד רופין
נאם יעקב בלז

דברי הגאונים הצדיקים הברי"צ שליט"א שריון וקיימום שהאסור לבחירות השלפונות בתקנת השומע
לדברינו ושכן כסח

הק' מעשה טייטלבוים

דעת תורה

מאת כ"ק הגה"ק מרן מסאטמאר שליט"א
נשיא העדה החרדית ירושלם ת"ו

בס"ד

כבר נודע ברבים דעתנו דעת תורה חומר האיסור להשתתף ח"ו בבחירות הכנסת בא"י אשר נאסר ע"י גדולי הדור ובפרט ע"י כ"ק מרן דודי הגה"ק זי"ע אשר מאז התיסדות המדינה הציונית חרף נפשו להשמיע ברמה קול ד' בכח ואסר בכל חומר לקחת ח"ו חבל בבחירות לבית המינות ר"ל. וידועים דברי קדשו של כ"ק מרן דודי הגה"ק זי"ע אשר כתב בשנת התשכ"א בו נאמר וזלה"ק כי השתתפות לכנסת הוא השתתפות למינות וכפירה גמורה בהשי"ת ובתורתו הקדושה ... וכל ההולכים אל הבחירות לשלוח צירים לכנופיות הכופרים האלה ר"ל ידם במעל הזה. ובעצם רובץ על הבחירות איסור נורא ואיום שא"א להתירו בשום אופן אף אילו הי' למיגדר מילתא וכו' ע"ש בדברות קדשו כי דא"ח המה. ומי יבוא אחר המלך כיהודה ועוד לקרא.

לכן אקרא בקול גדול לאחינו היראים והחרדים יושבי אה"ק לעמוד בנסיון ולא להכשל ח"ו בהשתתפות הבחירות האסורות. ועל כאו"א להזהיר את בני ביתו ואת אוהביו ומכיריו לא לחלל ח"ו ש"ש ברבים אלא להיות ממקדשי ד' ולהצטרף ללגיונו של מלך מלכי המלכים הקב"ה אשר נתן לנו תורת אמת ומינה לא נזוע.

והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו יערה רוח טהרה על כל עמו בית ישראל וישלח לנו את משיחו הולך תמים ומלאה הארץ דעה את ד' אכ"ר.

א"ד הכותב למען כבוד שמו יתברך ותורתו.

הק' משה טייטלבוים

סיון תשמ"א פה ברוקלין

ילמדנו רבינו!

בספה"ק, ויואל משה" מאמר של שבועות מאת גאון ופוסק דורנו רשכבה"ג מרן הגאב"ד זצוק"ל מבואר ומפורש היטב על פי יסודות נאמנים מדברי חז"ל ופוסקים ראשונים ואחרונים

גודל האיסור בהשתתפות בבחירות ושיש בזה חילול השם נורא.

דברים ברורים ונכוחים למבין, מאירים כשמש בצהרים, שכל תלמיד יודע ספר מבינם,

עדיין לא עלה לשום גדול אחד להשיב על זה. נבקש איפוא עוד הפעם מכבוד הראשי ישיבות ואדמורי"ם שליט"א שדעתן להתיר, שיואילו בטובם לברר לנו על איזה סמך הם מבססים התירם, ומהו תשובתם על כל הני רבוואתא קמאי ובתראי שמרן הגאב"ד זצוק"ל מביאם בספרו ומברר מהם להלכה את חומר האיסור שיש בזה.

תורה היא, וללמוד אנו צריכים

שמענו דבר ד'

אל עם ד' דרי ארץ הקודש הע"י

שמענו על בלבול הדעות השורר בקרב רבים משלומי אמוני ישראל בענין הבחירות לכנסת המיניים למשמע אוזן תדאב נפשנו, אשר יצרא דע"ז של הליכה לבחירות מתגבר ומתפשט כעת באופנים שונים ואמתלאות שונות.

לזאת הנם להכריז ולהודיע, כי האיסור החמור לבחירות שריד וקים, ואין כח בשלם, ולא סיבה ולא אמתלא להתיר באיזה אופן שהוא להצביע בעד שום צד ומפלגה השולחים נבחריהם לכנסת המיניים

וכבר צווחו רבותינו הגאונים הצדיקים זי"ע בדור שלפנינו, כי כל הירא והחרד לדבר ה', יברח מלהשתתף בבחירות יותר כבורח מפני הארי, כי עצם ההשתתפות והישיבה בכנסת המיניים, היא הודאה גמורה במלכות המינות המורדת במלכות שמים, ועוקרת דת תוה"ק, והבוחרים השולחים נציגיהם לכנסת, המה המביאים וגורמים לכל האיסורים החמורים שיש בהם ע"ז, מינות, והעברה על שלש שבועות החמורות, וכל הבוחרים נעשים שותפים באמצעות הודאה בע"ז ובאיסורים החמורים, באמצעות נציגיהם באי כוחם היושבים בכנסת.

וכבר בירר וליבן כשמלה הלכה זו מרן הגאון הקדוש רשכבה"ג זי"ע, בספר הבהיר ויואל משה, והעלה להלכה ולמעשה כי ההצבעה לכנסת איסור איום ונורא הוא, וארי שאג מי לא ירא. וכהיום נראה בעליל להיכן מועדות פניהם של המשתתפים בכנסת המיניים, אשר המפלגות הדתיות לכל גווניהם נתחללו ונשתתפו שותפות מלאה ונמורה עם מחשלת הכופרים.

והננו מגלים דעתנו, וקוראים לכל שומרי תורה ומצוות שלא יתפתו לקריאת האומרים נשתנו העתים והתורה הרצועה, אדרבה ואדרבה האיסור החמור שריד וקים, ומאז ועד עתה נתוספו פעמים וניאוקים לאשר ולחזק האיסור כהנה וכהנה, וכל המשתתפים והמסייעים לאיזו מפלגה שהיא, מסייעים ונעשים שותפים למלכות המינות, והקולרד תלוי בצווארם.

על כן אחים יקרים, התאזרו עוז לגדור גדר ולעמוד בפרץ, להמונע ולמונע מלהשתתף בבחירות.

ובזכות הברכים אשר לא כרעו לבעל הציוני – המקדשים שמו יתברך נגד העולם כולו, נזכה להסרת חרון אף ה' מישראל, ולהרמת קרן התורה, וקרן משיח צדקנו, בב"א.

ט' מרחשון תשמ"ט

הק' משה טייטלבוים
אבדק"ק סאטמאר

יצחק יעקב ווייס
רב ואב"ד פניה"ק ת"ו

משה ארי' פריינד
ראב"ד פניה"ק ת"ו

אברהם יצחק קאהן
(אדמו"ר מחולדות אהרן)

משולם פייש סג"ל לאווי
(אדמו"ר מטאהש)

שמואל צבי הורוויץ
(אדמו"ר מספינקא)

באתי להצטרף עם חכמי הדור שליט"א ההולכים בעקבי רבוה"ק שדעתם שלא להשתתף בבחירות לכנסת הידוע והשומעים לדברינו יזכו לכל הברכות האמורות בתוה"ק

יעקב לייזער מפשעווארסק יצ"ו

באה"ח ד' לך תשמ"ט

אום אני חומה !

כאשר שוב זוממים הציונים הכופרים לחדש ממשלתם ממשלת הכפירה ע"י בחירות נבחרים באי כוח בכנסת המנים.

בית המינות הגדול בעולם אשר בשם „ישראל" מחוקק חוקי און נגד דת תורתנו הקדושה, ואשר כמוה עוד לא נהיתה מאז היה ישראל לגוי.

**הפעם ניתוסף החרפה והדראון בבחירות
שירה לכופר בוגד ומין לראשות ממשלתם,
ואוי לנו מיום הדין!**

ולעומת קול ההמולה הגדולה של המפלגות הדתיות אשר בשם התורה זוממים הם לסחוב המונים לבחירות הללו, ורוח הציונית הלאומית של התגרות באומות מתלקחת כתבערת אש במחנה שומרי תורה ומצות.

החלצינו !

היהדות הצרופה מית לכדת בכל כוחה ועזה בראשות מרנן ורבנן שליט"א להשיב מלחמה השערה.

כי לא ינח שבט הרשע על גודל הצדיקים

**מטה ההסברה
שע"י העדה החרדית**

ערשיק אמור אייר תשנ"ז

הצהרת אמונים המבוטאת במלים

**מתחייב
אני**

כסס שפוט או דין חייב
לפעול לפי חוקי המדינה
החליט על הענין הנדון, גם אם
חס שונים מדין תורה לך
חייב גם חבר כנסת להכיר
בעליונותם של חוקי
הכנסת, לא רק כל עוד הם
עולים בקנה אחד עם התורה.
אלא גם כאשר קורמת
סתירה בין השנים.

... חוספת מתוך כוונה נסתרת
להעמיד את דין התורה מעל
לחוקי המדינה...
מעשה פסול הוא

מסך וקביעת חב"ץ של
המדינה על מובן
מתחייב אני
שבהצגרת אמונים
... כוונתו להתנות את
נאמנותו לחוקי המדינה בתנאי
שלא יעמדו בסתירה לחוקי
התורה
או מי שאומר... אני נשבע לחוקי הכנסת
כל אין הם פגים חוק
שחוק עליונותם כראריות
העליונה היא לחוקי חסס
אן... ש לראות כמי שלא חצויר
אמונים לכנסת ו א יבול
להתחשב נאמן לשליחותו
בכנסת ובמדינה.

של כל נבחר לחבר כנסת בישיבה הראשונה אחרי הבחירות,
היא הכרזת: הכרה בעליונותם של חוקי הכנסת על דין תורה!
התחייבות לחוקי הכנסת נגד דין תורה.
כאשר קיימת סתירה בין חוקי הכנסת לדין תורה.

חירוף וגידוץ איום ונורא

יהודי דע
הנך שולח נציג להכריז בשמך.
תירוץ וגידוץ והרמת יד בתורת משה
הנך שולח נציג להצהיר אמונים לכופרים
להניף את דגל הכפירה
ולהשפיל את דברי התורה.

מחלקת ההסברה
שע"י היהדות החרדית